

werd tot lid van de Koninklijke Akademie van Wetenschappen? Het is opvallend dat Muller Fzn in zijn *Levensbericht* het late van die benoeming voorzichtig-verwijtend vermeldde. Natuurlijk had Muller veel tijd tot zijn beschikking, behalve wellicht toen hij wethouder was. Raadslid-zijn was in die dagen zeker geen full-time baan, het lidmaatschap van Provinciale Staten van Zuid-Holland kostte nog veel minder tijd en verder was Muller vermogend genoeg om geen betaald werk te hoeven verrichten.⁵²⁾ Dankzij zijn vermogen was hij ook in staat enige belangrijke schenkingen te doen. Zij maken tevens duidelijk waar zijn hart naar uitging. De ene, in 1909 anoniem aan zijn stad gedaan en eerst bij zijn begrafenis bekend geworden, betrof de schenking van f 20.000,- voor een beeld van Van Oldenbarnevelt.⁵³⁾ Zo - aldus Elie van Rijckevorsel - demonstreerde Muller hoe hij het dienen van zijn stad zag: als een eer, waarvoor men zijn dank moest tonen. De andere schenking bestond uit de opdracht voor een schilderij van de regenten uit 1899 van het Heilige Geesthuis.⁵⁴⁾ Het was dan ook terecht dat bij Mullers begrafenis, op 11 augustus 1915, juist diens werk voor de gemeente en voor die instelling nadrukkelijk werden gememo-reerd.

Ter afronding van dit betoog en dus aanknopend bij het begin nog dit:

In het *Rotterdamsch Jaarboekje* 1916 werd Muller herdacht door de toenmalige wethouder mr. Abm. van der Hoeven.⁵⁵⁾ Hij schetste kort diens levensloop en prees hem om wat hij voor de stad had gedaan. Ook vermeldde hij dat Muller deel had uitgemaakt van de Commissie voor het Archief en dat hij in 1912 was benoemd tot lid van de Koninklijke Akademie van Wetenschappen. Men is geneigd de schrijver van het herdenkingsartikel een diep inzicht toe te kennen inzake de Rotterdamse mentaliteit, wanneer men vervolgens leest dat men Muller 'zal blijven herdenken én als historicus én als jurist', want in één adem voegde Van der Hoeven daaraan toe: 'in Rotterdam zal echter in de eerste plaats voortleven de herinnering aan den magistraat'. En dat gold ook voor de schrijver zelf! Met geen woord wordt namelijk gerept van Mullers wetenschappelijke publicaties, en dat is des te merkwaardiger omdat een daarvan betrekking had op het Heilige Geesthuis, waarvan weer wel werd vermeld dat hij zich daarvoor bij uitstek had ingespannen.